

اثرات ساخت سالن های نمایشی و تئاتر از نظر روانشناسی بر تعاملات اجتماعی و فرهنگی

شکوفه دستیار^۱، محسن تابان^۲

پست الکترونیکی: shekofeh.dastyar@yahoo.com

^۱ دانشجوی کارشناسی ارشد معماری، ایران، شوشتر.

پست الکترونیکی: mhsntaban@yahoo.com

^۲ استادیار، دانشکده معماری و شهرسازی، دانشگاه صنعتی جندی شاپور، ایران، دزفول.

چکیده

هنرهای نمایشی یکی از پرسابقه ترین هنرها میان اقوام مختلف بشر بوده است؛ به طوری که مردم هر اقلیم و سرزمین بر اساس افسانه ها و اساطیر میهن خویش و از همه مهمتر بر طبق آداب و سنن خود سعی در اجرای این هنرها داشته اند. در جوامع توسعه یافته و یا در حال توسعه، هنر های نمایشی از ارکان اصلی و تحول آفرین نهاد اجتماعی محسوب می گردد. این نهاد اجتماعی در راستای رفع نیازهای انسانی و اجتماعی، ضمن تعامل با ساختارها و هنجارهای جمعی، با هنرآفرینی و خلق آثار نمایشی به تجلی زیبای حقایق و بیان جذاب انگیزه ها و احساسات مردم می پردازد و کارکرد فراگستر خود را به عنوان الگوی زندگی اجتماعی بروز می دهد. اثرات نمایش فرهنگ و هنر، به وضوح در مسائل اجتماعی و فرهنگی قابل مشاهده و بررسی است.

پژوهش حاضر که مطالعات میدانی و با روش ترکیبی به بررسی انواع هنرهای نمایشی در ایران پرداخته و اطلاعات به دست آمده را با روشی توصیفی - تحلیلی و همچنین با استفاده از مدارک، اسناد، به گردآوری اطلاعات می پردازد. با توجه به قابلیت های موجود در ایران و قومیت های مختلف در آن، همچنین بستر مناسب برای طراحی و ساخت سالن های نمایشی و تئاتر که به موجب آن بتوان در جهت ارتقاء تعاملات اجتماعی و فرهنگی گام برداشت، و بدون شک در راستای بالا بردن سطح کیفیت زندگی مردم منطقه می توان اثر گذار واقع شد و نیز بوسیله ارائه الگوی مناسب جهت ایجاد سالن های تئاتر به منظور تربیت کارشناسان با تخصصهای لازم به رشد فرهنگی و اجتماعی جامعه بیش از پیش رونق داد.

واژه های کلیدی: هنرهای نمایشی، بازآفرینی هنر و سنن، تعاملات اجتماعی و فرهنگی